

gaaende de saakaldte ulovlige Strejker sagde det ærede Medlem, at de er ikke helt let forstaaelige, men han mente dog at kunne forstaa dem efter den Forklaring, jeg havde givet. Jeg tror ogsaa, at den Forklaring, jeg gav, var den rigtige. Den staar altsaa nu i Rigsdagstidende og vil kunne være vejledende. Jeg giver det ærede Medlem Ret i, at helt let forstaaelig er Bestemmelsen ikke. Hvis jeg havde skrevet den, vilde den ikke have faaet den Form. Det ærede Medlems Meningsfæller er Fædre til den.

Ogsaa det ærede 3die landstingsvalgte Medlem (Tvede) gav dette Lovforslag sin Til slutning, men bevægede sig i øvrigt paa andre Omraader, om hvilke jeg ogsaa skal gøre nogle Bemærkninger.

Med Hensyn til Arbejdsløshedslovgivning sagde det ærede Medlem i Almindelighed, at han vilde ønske, man nu vilde følge den Beslutning, der var taget paa den socialpolitiske Konference her i For-aaret, om at søge tilvejebragt ensartede Regler for de skandinaviske Lande. Dette stemmer med mine Ønsker. Jeg vil ogsaa tro, at der i de kommende Tider vil blive gjort baade et interskandinavisk og et internationalt Arbejde i denne Sag ogsaa paa Grundlag af de Beslutninger, der nu er tagne paa Konferencen i Washington. Om faa Dage kommer den danske Delegation tilbage derfra og vil da faa Lejlighed til dels overfor Medlemmer af Rigsdagen, dels andet Sted at afgive Beretning om de Resultater, der er naaede paa denne Konference. Arbejdsløsheds spørgsmaalet har jo ogsaa været under Behandling der, og de derom tagne Beslutninger bliver det nu de enkelte Landes Sag at tage Standpunkt til og eventuelt føre frem til en ensartet Ordning. Det vil utvivlsomt blive tilstræbt forskellige Steder. Det ærede Medlem mente imidlertid, at en særlig Kommission burde nu snart forberede den Revision af Lovgivningen, der skal finde Sted i 1921. Det behøver jeg ikke at tage Standpunkt til nu. Jeg har ingen Grund til at tro, at det bliver mig, der skal forberede den Lovgivning i 1921, hverken ved Hjælp af en Kommission eller uden en Kommission, jeg kan vist rolig lade mine Efterkommere om det. Jeg vil dog henlede Opmærksomheden paa, at der bestaar nu under Indenrigsministeriet en Institution, der hedder Socialraadet, hvor denne Sag ganske naturligt bør finde sin foreløbige Behandling, hvad den utvivlsomt ogsaa vil faa,

fordi den naturligt hører ind under dette Raads Opgaver.

Det 3die landstingsvalgte Medlem var ogsaa inde paa — som alt imødegaaet af det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (Martin Olsen) — Spørgsmaalet om Pligt til at tage Arbejde uanset Lønnen. Jeg maa bestemt værge Arbejdsløshedskasserne imod at skulle være Midler i Lønkaapens Tjeneste, og det har blandt andet været Grunden til, at jeg ogsaa stærkt har ønsket at undgaa at faa Bestemmelser ind af den Art, som vi har faaet ind i § 14, der gør Arbejdsløshedskasserne til et Led i Kampen mellem Arbejdere og Arbejdsgivere. Det burde de aldrig have været, og jeg beklager i høj Grad, at man saa stærkt fra forskellig Side har krævet, at de skulde gøres dertil. Jeg maa tilføje, at Arbejdsløshedskasserne har aldrig været tænkt anvendt som Middel til at trykke Lønnen for Arbejderne. I de mange Aar, Arbejdsløshedslovgivningen har eksisteret, har man hidtil ment, at naar Lønnen ikke var overenskomstmæssig, var de paagældende, som der anvistes Arbejde, heller ikke pligtige at tage dette Arbejde. Det mener jeg fremdeles maa være den Regel, der er afgørende, at naar overenskomstmæssige Lønvilkaar og Arbejdsvilkaar ydes, tager man Arbejdet, men naar det ikke er Tilfældet, gør man det ikke. Der har i disse trange Tider, vi har gennemlevet, været gjort Forsøg paa at bruge Arbejdsløsheden som Middel til at faa billigere Arbejdskraft. Heldigvis har Afgørelserne, ogsaa af Arbejdsløshedsnævnet, der tæller Repræsentanter for alle politiske Partier, i hvert Fald i adskillige Tilfælde givet det Resultat, at Arbejderne har faaet Medhold i deres Vægning mod at lade Arbejdsløsheden spille den Rolle.

Det ærede Medlem talte ogsaa om Udtalelser, der var faldet paa Industrimødet. Jeg skal ikke komme dybt ind derpaa, men kun nævne, at disse jo er i høj Grad bestridte baade ved Udtalelser, jeg har fremsat forlængst, og ved Udtalelser, der er fremkommet fra Folk, der er tilstrækkeligt kyndige i Administrationen af Arbejdsløshedskasserne. Naar man saaledes stærkt har fremhævet, at Arbejdsvægning saa at sige hørte til Dagens Orden, maa jeg ligesom det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (Martin Olsen) bede ærede Medlemmer gøre sig bekendt med Bilag D. til det af mig oprindelig forelagte Lovforslag, hvoraf de vil se, at medens 227 255 Personer har faaet